

๘ ภาค

๘ ภาคนี้ : ตามพระราชบัญญัติ

- ภาคนี้โรงเรียนและที่ดินฯ
- ภาคนี้บำรุงท้องที่ฯ
- ภาคนี้ป่าฯ

โดย

ฝ่ายวิชาการ
สำนักพิมพ์สูตรไพศาล

คำย่อ :- ในหนังสือนี้

ป.วิ.แพ่ง	หมายถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ป.วิ.พ.	หมายถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ป.วิ.อาญา	หมายถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ป.วิ.อ.	หมายถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ป.พ.พ./ป.แพ่ง	หมายถึง	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
จ.พ.ค.	หมายถึง	เจ้าพนักงานบังคับคดี
พ.ร.ฎ.	หมายถึง	พระราชกฤษฎีกา
ฎ.	หมายถึง	คำพิพากษาศาลฎีกา
ค.	หมายถึง	คำสั่งคำร้อง
พ.ร.บ. แก้วไข	หมายถึง	พ.ร.บ. ยกเลิกแก้วไขเพิ่มเติมฯ
จ.พ.ท.	หมายถึง	เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ก/ข	หมายถึง	ก. หรือ ข. (/)

สารบัญ

คดี : พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ/ฎีกา	หน้า
พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน ฯ	๑
มาตรา ๑ - ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๑
มาตรา ๒ - ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๑
มาตรา ๓ ฎ. ๖๔๐๘/๒๕๓๔ (ไม่มีการยกเว้นภาษี)	๑
ฎ. ๓๙๗/๒๕๒๑	๒
ฎ. ๒๘๖๑/๒๕๑๙	๒
ฎ. ๑๖๙๘/๒๕๑๘	๒
ฎ. ๓๒๑/๒๕๑๘	๓
ฎ. ๑๔๘๑/๒๕๑๓	๓
ฎ. ๑๑๐๓/๒๕๐๘	๓
ฎ. ๑๘๕/๒๕๐๒	๔
ฎ. ๑๘๔๔/๒๕๙๙	๔
ฎ. ๙๖๑/๒๕๙๖	๔
มาตรา ๔ - ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๕
มาตรา ๕ ฎ. ๓๗๔๙/๒๕๕๓	๕
ฎ. ๘๓๐/๒๕๕๒	๖
ฎ. ๒๒๘๖/๒๕๕๑	๗
ฎ. ๘๘๐๗/๒๕๕๐ - ดูมาตรา ๓๑ -	๘
ฎ. ๔๒๘๒/๒๕๔๒	๘
ฎ. ๔๐๕๑/๒๕๒๔	๙
ฎ. ๑๖๙๗/๒๕๒๓	๑๐
ฎ. ๑๑๒๕/๒๕๑๒	๑๐
มาตรา ๖ ฎ. ๓๗๔๙/๒๕๕๓ - ดูมาตรา ๕ -	๑๑
ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒	๑๑
ฎ. ๒๒๘๖/๒๕๕๑ - ดูมาตรา ๕ -	๑๒
ฎ. ๗๔๒/๒๕๔๔	๑๒

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๔๔๕๑/๒๕๔๑	๑๓
	ฎ. ๔๐๕๖/๒๕๔๐	๑๓
	ฎ. ๗๓๒๕/๒๕๓๙	๑๔
	ฎ. ๓๘๒๐/๒๕๓๔	๑๔
มาตรา ๗	ฎ. ๓๗๔๙/๒๕๕๓	๑๖
	ฎ. ๓๗๑๒/๒๕๓๔	๑๗
มาตรา ๘	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒	๑๘
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒ - ฎ. มาตรา ๖ -	๒๐
	ฎ. ๒๒๘๖/๒๕๕๑ - ฎ. มาตรา ๕ -	๒๐
	ฎ. ๑๐๓๐๕/๒๕๕๐ - ฎ. มาตรา ๑๐ -	๒๐
	ฎ. ๑๐๒๘๗/๒๕๕๐	๒๐
	ฎ. ๖๑๘๖/๒๕๕๐	๒๑
	ฎ. ๑๐๒๕๑/๒๕๔๖	๒๓
	ฎ. ๖๙๐๕/๒๕๔๔	๒๔
	ฎ. ๖๙๐๔/๒๕๔๔ - ฎ. มาตรา ๑๘ -	๒๔
	ฎ. ๑๐๙๒/๒๕๔๔	๒๕
	ฎ. ๔๘๑๗/๒๕๔๓ - ฎ. มาตรา ๑๘ -	๒๕
	ฎ. ๔๗๒/๒๕๔๓	๒๕
	ฎ. ๓๖๑/๒๕๔๓ - ฎ. มาตรา ๒๕ -	๒๖
	ฎ. ๕๕๑๐/๒๕๔๒	๒๖
	ฎ. ๔๒๘๒/๒๕๔๒ - ฎ. มาตรา ๕ -	๒๗
	ฎ. ๔๓๖๗/๒๕๔๑ - ฎ. มาตรา ๑๘ -	๒๗
	ฎ. ๘๒๑๙/๒๕๔๐	๒๗
	ฎ. ๘๓๙/๒๕๔๐	๒๗
	ฎ. ๖๓๓๗/๒๕๓๙	๒๘
	ฎ. ๑๙๓๖/๒๕๓๘	๒๙
	ฎ. ๙๔๑/๒๕๓๘	๓๐
	ฎ. ๖๘๑๕/๒๕๓๗	๓๐
	ฎ. ๕๖๒๐/๒๕๓๖	๓๑
	ฎ. ๔๖๒๐/๒๕๓๖	๓๒

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๔๕๕๒/๒๕๓๖	๓๓
	ฎ. ๔๕๕๔/๒๕๓๖	๓๓
	ฎ. ๒๕๕๔/๒๕๓๖	๓๔
	ฎ. ๑๕๗/๒๕๓๕	๓๔
	ฎ. ๖๑๑๑/๒๕๓๔ - ฎ. มาตรา ๘ -	๓๖
	ฎ. ๕๒๑๔/๒๕๓๔ - ฎ. มาตรา ๓๘ -	๓๖
	ฎ. ๓๕๒๐/๒๕๓๔ - ฎ. มาตรา ๖ -	๓๖
	ฎ. ๓๖๕๐/๒๕๓๔ - ฎ. มาตรา ๑๓ -	๓๖
	ฎ. ๓๔๐๗/๒๕๓๔	๓๖
	ฎ. ๒๖๗๔/๒๕๓๔	๓๖
	ฎ. ๑๖๔๔/๒๕๓๒	๓๗
	ฎ. ๑๗๙๖/๒๕๓๑	๓๘
	ฎ. ๙๓๕ - ๙๓๖/๒๕๓๑	๓๘
	ฎ. ๘๖๐/๒๕๒๐	๓๘
	ฎ. ๗๖๘/๒๕๑๐	๓๙
	ฎ. ๓๖๘/๒๕๐๓	๓๙
	ฎ. ๑๙๒๕/๒๔๙๔	๔๐
	ฎ. ๑๓๖๔/๒๔๙๒	๔๐
มาตรา ๙	ฎ. ๕๙๘๗/๒๕๕๒	๔๑
	ฎ. ๓๗๘๒/๒๕๕๒	๔๑
	ฎ. ๘๓๐/๒๕๕๒ - ฎ. มาตรา ๕ -	๔๒
	ฎ. ๒๒๘๖/๒๕๕๑ - ฎ. มาตรา ๕ -	๔๒
	ฎ. ๘๘๐๗/๒๕๕๐ - ฎ. มาตรา ๓๑ -	๔๒
	ฎ. ๕๙๖๑/๒๕๔๙	๔๒
	ฎ. ๓๗๙๔/๒๕๔๙	๔๓
	ฎ. ๘๑๖๗ - ๘๑๗๒/๒๕๔๘	๔๔
	ฎ. ๕๕๗๖/๒๕๔๘	๔๕
	ฎ. ๘๑๑๕/๒๕๔๗	๔๕
	ฎ. ๔๐๐๓/๒๕๔๖	๔๖
	ฎ. ๖๑๑๑/๒๕๓๔	๔๗

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๓๘๑๘/๒๕๓๔ - ฎีกาตีพิมพ์ ๑๓ -	๔๘
	ฎ. ๑๗๗๕/๒๕๑๔	๔๘
มาตรา ๑๐	ฎ. ๑๐๓๐๕/๒๕๕๐	๔๙
	ฎ. ๖๘๙/๒๕๕๐	๔๙
	ฎ. ๑๕๕๓/๒๕๔๙	๕๐
	ฎ. ๑๔๑๐/๒๕๔๙	๕๐
	ฎ. ๔๐๖๙/๒๕๔๕	๕๐
	ฎ. ๗๕๘๓/๒๕๓๘	๕๑
	ฎ. ๖๔๐๘/๒๕๓๔ - ฎีกาตีพิมพ์ ๓ -	๕๑
	ฎ. ๑๒๓๘/๒๕๓๑	๕๑
	ฎ. ๓๓๗/๒๕๓๑	๕๑
	ฎ. ๓๓๕/๒๕๒๙	๕๒
	ฎ. ๔๐๐๕/๒๕๒๘	๕๒
	ฎ. ๓๕๔๐/๒๕๒๘	๕๒
	ฎ. ๓๒๙๘/๒๕๒๖	๕๓
	ฎ. ๙๓๕/๒๕๒๖	๕๓
	ฎ. ๓๐๒๙/๒๕๒๕	๕๓
	ฎ. ๒๖๐๖/๒๕๒๓	๕๓
	ฎ. ๓๐๔๓/๒๕๒๒	๕๔
	ฎ. ๖๖๐/๒๕๒๐	๕๔
	ฎ. ๑๑๓๓/๒๔๙๔	๕๔
	ฎ. ๔๕๘/๒๔๙๔	๕๔
	ฎ. ๗๕๓/๒๔๙๒	๕๕
	ฎ. ๖๕๘/๒๔๘๙	๕๕
มาตรา ๑๑	ฎ. ๕๑๖๗/๒๕๓๑	๕๖
	ฎ. ๗๒๖/๒๔๙๑	๕๗
มาตรา ๑๒	ฎ. ๒๑๙๒/๒๕๔๑	๕๗
มาตรา ๑๓	ฎ. ๖๓๔๘/๒๕๓๙	๕๘
	ฎ. ๔๙๐๘/๒๕๓๘	๖๐
	ฎ. ๔๘๙๖/๒๕๓๘	๖๑

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๕๖๒๑/๒๕๓๖	๖๒
	ฎ. ๕๖๒๐/๒๕๓๖ - ตูมัตริวา ๘ -	๖๒
	ฎ. ๔๖๒๐/๒๕๓๖ - ตูมัตริวา ๘ -	๖๒
	ฎ. ๓๘๑๘/๒๕๓๔	๖๓
	ฎ. ๓๖๕๐/๒๕๓๔	๖๓
	ฎ. ๕๑๒๒๒/๒๕๓๓	๖๔
	ฎ. ๓๓๖/๒๕๒๙	๖๕
	ฎ. ๒๓/๒๕๒๗	๖๕
	ฎ. ๓๙๘๑/๒๕๒๔	๖๖
มาตรา ๑๔	- ไม่ปรากฏพบฎีกาดังกล่าว -	๖๗
มาตรา ๑๕	- ไม่ปรากฏพบฎีกาดังกล่าว -	๖๗
มาตรา ๑๖	ฎ. ๒๕๙๒/๒๕๒๙	๖๘
มาตรา ๑๗	ฎ. ๑๗๒๗/๒๕๑๗	๖๙
มาตรา ๑๘	ฎ. ๒๐๙๕/๒๕๕๓	๗๐
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒	๗๐
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒ - ตูมัตริวา ๖ -	๗๒
	ฎ. ๑๐๒๘๗/๒๕๕๐ - ตูมัตริวา ๘ -	๗๒
	ฎ. ๘๙๘๘/๒๕๕๐	๗๒
	ฎ. ๘๘๙๒/๒๕๕๐	๗๓
	ฎ. ๑๐๒๕๑/๒๕๔๖ - ตูมัตริวา ๘ -	๗๓
	ฎ. ๑๙๒๕/๒๕๔๖ - ตูมัตริวา ๔๓ -	๗๔
	ฎ. ๖๙๐๔/๒๕๔๔	๗๔
	ฎ. ๗๔๒/๒๕๔๔ - ตูมัตริวา ๖ -	๗๕
	ฎ. ๕๘๗๕/๒๕๔๓ - ตูมัตริวา ๓๑ -	๗๕
	ฎ. ๔๘๑๗/๒๕๔๓	๗๕
	ฎ. ๔๓๖๗/๒๕๔๑	๗๖
	ฎ. ๘๓๖๐/๒๕๓๘	๗๖
	ฎ. ๙๔๑/๒๕๓๘ - ตูมัตริวา ๘ -	๗๘
	ฎ. ๓๔๐๙/๒๕๓๗ - ตูมัตริวา ๓๙ -	๗๘
	ฎ. ๕๖๒๐/๒๕๓๖ - ตูมัตริวา ๘ -	๗๘

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๔๖๒๐/๒๕๓๖ - ตูมัตริศา ๘ -	๗๘
	ฎ. ๔๕๕๒/๒๕๓๖ - ตูมัตริศา ๘ -	๗๘
	ฎ. ๒๘๕๙/๒๕๓๖ - ตูมัตริศา ๘ -	๗๘
	ฎ. ๓๘๒๐/๒๕๓๔ - ตูมัตริศา ๖ -	๗๘
	ฎ. ๓๘๑๘/๒๕๓๔ - ตูมัตริศา ๑๓ -	๗๘
	ฎ. ๓๖๕๐/๒๕๓๔ - ตูมัตริศา ๑๓ -	๗๘
	ฎ. ๔๔๘๘/๒๕๓๓	๗๙
	ฎ. ๑๒๓๒/๒๕๐๖	๗๙
มาตรา ๑๘	ฎ. ๒๐๙๕/๒๕๕๓ - ตูมัตริศา ๑๘ -	๘๐
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒	๘๐
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒ - ตูมัตริศา ๖ -	๘๒
	ฎ. ๓๗/๒๕๔๙ - ตูมัตริศา ๔๒ -	๘๒
	ฎ. ๑๙๒๕/๒๕๔๖ - ตูมัตริศา ๔๓ -	๘๒
	ฎ. ๗๐๙๖/๒๕๔๕	๘๒
	ฎ. ๕๘๗๕/๒๕๔๓ - ตูมัตริศา ๓๑ -	๘๒
	ฎ. ๙๖๓๗/๒๕๔๒	๘๒
มาตรา ๒๐	ฎ. ๖๒๙๔/๒๕๕๒	๘๕
	ฎ. ๓๕๔๒/๒๕๕๑	๘๕
	ฎ. ๒๙๒๕/๒๕๑๖	๘๖
มาตรา ๒๑	ฎ. ๑๐๙/๒๕๑๗	๘๘
มาตรา ๒๒	- ไม่ปรากฏฎีกา -	๘๘
มาตรา ๒๓	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒ - ตูมัตริศา ๖ -	๘๙
	ฎ. ๑๕๒๗/๒๕๓๑	๘๙
มาตรา ๒๔	ฎ. ๔๔๐๒/๒๕๕๑	๙๐
	ฎ. ๓๕๔๒/๒๕๕๑ - ตูมัตริศา ๒๐ -	๙๐
	ฎ. ๗๙๓๘/๒๕๔๐	๙๐
	ฎ. ๕๑๓๗/๒๕๓๙	๙๑
	ฎ. ๒๒๘๙/๒๕๓๖	๙๒
	ฎ. ๑๑๒๕/๒๕๑๒	๙๒

มาตรา	ฎีกา	หน้า
มาตรา ๒๔	ฎ. ๑๙๐๑/๒๕๔๘	๙๓
	ฎ. ๑๙๐๑/๒๕๔๘	๙๓
	ฎ. ๑๒๕๖๕/๒๕๔๗	๙๔
	ฎ. ๗๐๙๖/๒๕๔๕ - ฎุมาติว่า ๑๙ -	๙๕
มาตรา ๒๕	ฎ. ๒๐๙๐/๒๕๕๓	๙๖
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒ - ฎุมาติว่า ๒๓ -	๙๖
	ฎ. ๗๔๔/๒๕๕๒	๙๖
	ฎ. ๔๔๐๒/๒๕๕๑ - ฎุมาติว่า ๒๔ -	๙๗
	ฎ. ๓๗/๒๕๔๙ - ฎุมาติว่า ๔๒ -	๙๗
	ฎ. ๑๙๒๕/๒๕๔๖ - ฎุมาติว่า ๔๓ -	๙๗
	ฎ. ๙๖๙๑/๒๕๔๔	๙๗
	ฎ. ๓๖๑/๒๕๔๓	๙๗
	ฎ. ๙๔๙๘/๒๕๔๒ - ฎุมาติว่า ๓๙ -	๙๘
	ฎ. ๔๗๙/๒๕๔๑	๙๘
	ฎ. ๖๗๐๘/๒๕๔๐	๙๙
	ฎ. ๙๔๑/๒๕๓๘ - ฎุมาติว่า ๘ -	๙๙
	ฎ. ๗๓๓๖/๒๕๓๗	๑๐๐
	ฎ. ๕๖๒๐/๒๕๓๖ - ฎุมาติว่า ๘ -	๑๐๐
	ฎ. ๔๖๒๐/๒๕๓๖ - ฎุมาติว่า ๘ -	๑๐๐
	ฎ. ๔๕๕๒/๒๕๓๖ - ฎุมาติว่า ๘ -	๑๐๐
	ฎ. ๒๒๙๘/๒๕๓๖ - ฎุมาติว่า ๒๔ -	๑๐๐
	ฎ. ๕๖๒/๒๕๓๒	๑๐๐
	ฎ. ๗๐๕/๒๕๓๑	๑๐๐
	ฎ. ๑๒๗๑/๒๕๒๙	๑๐๑
	ฎ. ๒๐๖๔/๒๕๒๒	๑๐๑
มาตรา ๒๖	ฎ. ๒๐๙๐/๒๕๕๓ - ฎุมาติว่า ๒๕ -	๑๐๒
	ฎ. ๕๙๘๗/๒๕๕๒	๑๐๒
	ฎ. ๓๘๙๙/๒๕๕๒ - ฎุมาติว่า ๒๓ -	๑๐๓
	ฎ. ๗๔๔/๒๕๕๒ - ฎุมาติว่า ๒๕ -	๑๐๓
	ฎ. ๓๔๐๗/๒๕๕๑ - ฎุมาติว่า ๓๗ -	๑๐๓

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๖๐๕๒/๒๕๔๙	๑๐๓
	ฎ. ๙๖๙๑/๒๕๔๔	- คู่มือตรา ๒๕ -
	ฎ. ๕๑๒๐/๒๕๓๗	๑๐๓
มาตรา ๒๗	ฎ. ๒๐๙๐/๒๕๕๓	- คู่มือตรา ๒๕ -
	ฎ. ๙๘๙๙/๒๕๕๒	- คู่มือตรา ๒๓ -
มาตรา ๒๘	ฎ. ๙๘๙๙/๒๕๕๒	- คู่มือตรา ๒๓ -
มาตรา ๒๙	ฎ. ๙๘๙๙/๒๕๕๒	- คู่มือตรา ๒๓ -
	ฎ. ๔๘๙๙/๒๕๓๘	๑๐๔
มาตรา ๓๐	ฎ. ๙๘๙๙/๒๕๕๒	- คู่มือตรา ๒๓ -
	ฎ. ๙๕๔๒/๒๕๕๑	- คู่มือตรา ๒๐ -
	ฎ. ๘๙๔๐/๒๕๕๐	๑๐๕
มาตรา ๓๑	ฎ. ๙๗๔๙/๒๕๕๓	- คู่มือตรา ๕ -
	ฎ. ๘๓๐/๒๕๕๒	- คู่มือตรา ๕ -
	ฎ. ๒๒๘๖/๒๕๕๑	- คู่มือตรา ๕ -
	ฎ. ๘๘๐๗/๒๕๕๐	๑๐๗
	ฎ. ๙๗/๒๕๔๙	- คู่มือตรา ๔๒ -
	ฎ. ๑๙๒๕/๒๕๔๖	- คู่มือตรา ๔๓ -
	ฎ. ๔๘๒/๒๕๔๖	๑๐๘
	ฎ. ๗๕๗/๒๕๔๔	- คู่มือตรา ๙๙ -
	ฎ. ๕๘๗๕/๒๕๔๓	๑๐๘
	ฎ. ๙๕๓/๒๕๔๓	๑๐๙
	ฎ. ๙๔๙๘/๒๕๔๒	- คู่มือตรา ๙๙ -
	ฎ. ๘๑๑๙/๒๕๔๐	๑๐๙
	ฎ. ๗๓๓๖/๒๕๓๗	- คู่มือตรา ๒๕ -
	ฎ. ๕๕๓๖/๒๕๓๖	๑๑๑
	ฎ. ๕๔๕๘/๒๕๓๔	๑๑๑
	ฎ. ๕๔๕๘/๒๕๓๔	๑๑๒
	ฎ. ๙๓๐๙/๒๕๓๒	๑๑๒
	ฎ. ๒๑๗๐/๒๕๓๑	๑๑๓
	ฎ. ๑๑๓๖/๒๕๓๑	๑๑๓

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๑๒๘๘/๒๕๓๐	๑๑๓
	ฎ. ๑๑๒๕/๒๕๑๒	๑๑๔
	ฎ. ๒๑๓/๒๔๙๑	๑๑๔
มาตรา ๓๒	ฎ. ๓๖๑/๒๕๔๓ - คู่มือตรา ๒๕ -	๑๑๕
มาตรา ๓๓	ฎ. ๗๓๐๘/๒๕๓๙	๑๑๕
มาตรา ๓๔	- ไม่ปรากฏฎีกา-	๑๑๕
มาตรา ๓๕	- ไม่ปรากฏฎีกา-	๑๑๖
มาตรา ๓๖	ฎ. ๙๑๓/๒๕๓๑	๑๑๖
มาตรา ๓๗	ฎ. ๗๔๔/๒๕๕๒ - คู่มือตรา ๒๕ -	๑๑๗
	ฎ. ๘๐๙๐/๒๕๕๑	๑๑๗
	ฎ. ๔๔๐๒/๒๕๕๑ - คู่มือตรา ๒๔ -	๑๑๗
	ฎ. ๓๔๐๗/๒๕๕๑	๑๑๗
	ฎ. ๔๓๘/๒๕๕๑	๑๑๘
มาตรา ๓๘	ฎ. ๓๗/๒๕๔๙ - คู่มือตรา ๔๒ -	๑๑๙
	ฎ. ๕๕๗๗/๒๕๔๘	๑๑๙
	ฎ. ๔๒๘๒/๒๕๔๒ - คู่มือตรา ๕ -	๑๑๙
	ฎ. ๑๙๙๖/๒๕๓๘	๑๑๙
	ฎ. ๗๓๓๖/๒๕๓๗ - คู่มือตรา ๒๕ -	๑๒๐
	ฎ. ๖๔๒๘/๒๕๓๔	๑๒๑
	ฎ. ๕๒๑๙/๒๕๓๔	๑๒๑
	ฎ. ๔๗๗๔/๒๕๓๓	๑๒๑
มาตรา ๓๙	ฎ. ๓๓๒๐/๒๕๕๐	๑๒๓
	ฎ. ๑๙๓๖/๒๕๔๘	๑๒๓
	ฎ. ๑๙๒๕/๒๕๔๖ - คู่มือตรา ๔๓ -	๑๒๓
	ฎ. ๓๑๗๖/๒๕๔๕	๑๒๔
	ฎ. ๖๕๘/๒๕๔๕	๑๒๔
	ฎ. ๗๕๗/๒๕๔๔	๑๒๔
	ฎ. ๙๔๙๘/๒๕๔๒	๑๒๕
	ฎ. ๔๒๘๒/๒๕๔๒ - คู่มือตรา ๕ -	๑๒๖
	ฎ. ๗๓๓๖/๒๕๓๗ - คู่มือตรา ๒๕ -	๑๒๖

มาตรา	ฎีกา	หน้า
	ฎ. ๓๔๐๙/๒๕๓๗	๑๒๖
	ฎ. ๕๕๕๘/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๓๙ -	๑๒๗
	ฎ. ๓๘๒๐/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๖ -	๑๒๗
	ฎ. ๔๖๘๘/๒๕๓๓	๑๒๗
	ฎ. ๕๓๙/๒๕๒๒	๑๒๗
	ฎ. ๖๙๖/๒๕๑๐	๑๒๗
มาตรา ๔๐	ฎ. ๙๑๗๔/๒๕๕๒	๑๒๘
	ฎ. ๖๓๒๙/๒๕๕๒	๑๒๘
	ฎ. ๔๑๕๕/๒๕๔๓	๑๒๙
	ฎ. ๔๑๒๘/๒๕๔๐	๑๒๙
	ฎ. ๕๒๑๙/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๓๘ -	๑๓๐
	ฎ. ๑๖๔๘ - ๑๖๔๙/๒๕๒๙	๑๓๐
มาตรา ๔๑	ฎ. ๓๙๑๑/๒๕๓๒	๑๓๑
มาตรา ๔๒	ฎ. ๓๗/๒๕๔๙	๑๓๑
	ฎ. ๑๗๘๑/๒๕๐๙	๑๓๒
มาตรา ๔๓	ฎ. ๑๙๒๕/๒๕๔๖	๑๓๔
	ฎ. ๔๒๔๖/๒๕๓๙	๑๓๔
	ฎ. ๕๕๙๐/๒๕๓๓	๑๓๕
มาตรา ๔๔	- ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๑๓๕
มาตรา ๔๕	ฎ. ๕๕๗๗/๒๕๔๘ - คู่มือตรา ๔๒ -	๑๓๖
	ฎ. ๒๓๐/๒๕๔๑	๑๓๖
	ฎ. ๑๙๙๖/๒๕๓๘ - คู่มือตรา ๓๘ -	๑๓๖
	ฎ. ๒๗๕๙/๒๕๓๑	๑๓๖
มาตรา ๔๖	- ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๑๓๗
มาตรา ๔๗	- ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๑๓๗
มาตรา ๔๘	- ไม่ปรากฏพบฎีกา -	๑๓๗

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ ฯ

๑๓๘

มาตรา ๖ ฎ. ๙๓๒๖/๒๕๔๖

๑๓๘

ฎ. ๑๗๒๘-๑๗๒๙/๒๕๑๓ - คู่มือตรา ๔๑ -

๑๓๘

มาตรา	ฎีกา	หน้า
มาตรา ๗	ฎ. ๕๒๑๙/๒๕๓๔	๑๓๙
	ฎ. ๓๗๑๒/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๔๘ -	๑๔๐
	ฎ. ๓๗๔/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๒๕ -	๑๔๐
	ฎ. ๒๔๕๙/๒๕๓๓	๑๔๐
	ฎ. ๒๙๐๓/๒๕๒๗ - คู่มือตรา ๕๒ -	๑๔๐
	ฎ. ๓-๕/๒๕๑๕	๑๔๐
	ฎ. ๑๗๒๘-๑๗๒๙/๒๕๑๓ - คู่มือตรา ๔๑ -	๑๔๐
มาตรา ๒๔	ฎ. ๓๘๙๗/๒๕๕๒	๑๔๑
	ฎ. ๓๗๔/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๒๕ -	๑๔๑
	ฎ. ๔๗๑/๒๕๒๓	๑๔๑
มาตรา ๒๔	ฎ. ๓๗๔/๒๕๓๔	๑๔๒
มาตรา ๓๐	ฎ. ๙๓๒๖/๒๕๔๖ - คู่มือตรา ๖ -	๑๔๒
มาตรา ๓๕	ฎ. ๕๒๑๙/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๗ -	๑๔๒
	ฎ. ๑๐๔๗/๒๕๓๔	๑๔๒
มาตรา ๔๑	ฎ. ๑๗๒๘-๑๗๒๙/๒๕๑๓	๑๔๓
มาตรา ๔๕	ฎ. ๖๔๙๔/๒๕๓๔	๑๔๔
มาตรา ๔๘	ฎ. ๓๗๑๒/๒๕๓๔	๑๔๕
	ฎ. ๑๐๔๗/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๓๕ -	๑๔๕
มาตรา ๔๙	ฎ. ๙๓๒๖/๒๕๔๖ - คู่มือตรา ๖ -	๑๔๖
	ฎ. ๑๐๔๗/๒๕๓๔ - คู่มือตรา ๓๕ -	๑๔๖
	ฎ. ๒๙๐๓/๒๕๒๗ - คู่มือตรา ๕๒ -	๑๔๖
	ฎ. ๑๗๒๘-๑๗๒๙/๒๕๑๓ - คู่มือตรา ๔๑ -	๑๔๖
มาตรา ๕๒	ฎ. ๙๓๒๖/๒๕๔๖ - คู่มือตรา ๖ -	๑๔๖
	ฎ. ๒๙๐๓/๒๕๒๗	๑๔๖
	ฎ. ๑๗๒๘-๑๗๒๙/๒๕๑๓ - คู่มือตรา ๔๑ -	๑๔๗
พระราชบัญญัติภาษีป้าย ฯ		๑๔๘
มาตรา ๖	ฎ. ๕๓๓๒/๒๕๔๗	๑๔๘
	ฎ. ๑๑๖๘/๒๕๔๖	๑๔๘
	ฎ. ๙๙๕/๒๕๓๑	๑๔๘

มาตรา	ฎีกา	หน้า
มาตรา ๗	ฎ. ๑๒๕๑/๒๕๔๙	๑๕๐
	ฎ. ๑๒๔๘๘/๒๕๔๗	๑๕๐
มาตรา ๘	ฎ. ๓๘๕๕/๒๕๔๕	๑๕๒
	ฎ. ๑๗๔๓/๒๕๔๔ - คู่มือมาตรา ๑๘ -	๑๕๒
	ฎ. ๘๒/๒๕๓๙	๑๕๒
มาตรา ๑๒	ฎ. ๓๖๙๑/๒๕๔๘	๑๕๔
	ฎ. ๑๒๔๘๘/๒๕๔๗ - คู่มือมาตรา ๗ -	๑๕๔
มาตรา ๑๔	ฎ. ๓๖๘๑/๒๕๔๓	๑๕๕
มาตรา ๑๗	ฎ. ๑๒๔๘๘/๒๕๔๗ - คู่มือมาตรา ๗ -	๑๕๖
มาตรา ๑๘	ฎ. ๑๗๔๓/๒๕๔๔	๑๕๗
มาตรา ๒๔	ฎ. ๑๔๓๓/๒๕๔๕	๑๕๘
มาตรา ๒๕	ฎ. ๑๒๕๑/๒๕๔๙ - คู่มือมาตรา ๗ -	๑๕๘
	ฎ. ๗๐๓๖/๒๕๔๐	๑๕๘
มาตรา ๓๐	ฎ. ๒๔๗๐/๒๕๒๙	๑๖๐
	ฎ. ๑๒๕๑/๒๕๔๙ - คู่มือมาตรา ๗ -	๑๖๐
	ฎ. ๑๒๔๘๘/๒๕๔๗ - คู่มือมาตรา ๗ -	๑๖๐
	ฎ. ๑๔๓๓/๒๕๔๕ - คู่มือมาตรา ๒๔ -	๑๖๐
มาตรา ๓๓	ฎ. ๑๒๔๘๘/๒๕๔๗ - คู่มือมาตรา ๗ -	๑๖๐

ผนวก

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

- พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ

มาตรา ๔๐ คำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๕๒

มาตรา ๔๕ คำวินิจฉัยที่ ๔๑/๒๕๔๘

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

- พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ

มาตรา ๘, ๒๕, ๓๑ คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๖๖/๒๕๔๖

- พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ฯ

มาตรา ๓๕ คำสั่งที่ ๘/๒๕๔๕

มาตรา ๑

- ไม่ปรากฏพบฎีกาดังกล่าว -

มาตรา ๒

- ไม่ปรากฏพบฎีกาดังกล่าว -

มาตรา ๓

ญ. ๖๔๐๘/๒๕๓๔ นอกจากโจทก์จะใช้ตึกแถวของโจทก์เป็นที่อยู่อาศัยของภรรยาและบุตรแล้ว โจทก์ยังให้บุตรชายใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานทนายความด้วยยอมถือไม่ได้ว่าโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของอยู่เอง หรือให้ผู้แทนอยู่เฝ้ารักษาอันจะได้รับงดเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๓ การใช้ตึกแถวตั้งสำนักงานทนายความ มีลักษณะเป็นการดำเนินธุรกิจอย่างหนึ่งถือไม่ได้ว่าโจทก์ใช้อยู่เองหรือให้ผู้แทนอยู่เฝ้ารักษาและการตั้งสำนักงานทนายความ แม้ว่าจะไม่ต้องจดทะเบียนการค้าและเสียภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร ก็ไม่มีผลทำให้หน้าที่การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินสำหรับตึกแถวของโจทก์เปลี่ยนแปลงไป

ญ. ๓๙๗/๒๕๒๑ ถังน้ำมันขนาด ๘๐๐,๐๐๐ ลิตร และ ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร ก่อสร้างขึ้นติดที่ดินเป็นการถาวรใช้สำหรับเก็บสินค้าน้ำมัน เทียบได้กับอาคารเก็บสินค้าทั่ว ๆ ไป การที่ต้องสร้างเป็นรูปถังกลมก็เนื่องจากสินค้าที่เก็บเป็นของเหลวจำพวกน้ำ ดังนั้น ถังนี้ ถือได้ว่าถังน้ำมันดังกล่าวเป็นสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๓ แล้ว จึงต้องเสียภาษีโรงเรือนสำหรับถังน้ำมัน

ญ. ๒๘๖๑/๒๕๑๙ ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๑๐ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๓ โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ที่กฎหมายให้คงเว้นไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือน ตามบทบัญญัติแห่งภาค ๑ ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้แก่โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของอยู่เองหรือให้ผู้แทนอยู่รักษาและมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบอุตสาหกรรม โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของอยู่และใช้เป็นร้านค้า หรือสถานที่ประกอบการค้าด้วย หากได้รับงดเว้นจากการที่จะต้องเสียภาษีโรงเรือนไม่ ดังนั้น เมื่อโจทก์เป็นบริษัทจำกัดมีวัตถุประสงค์ในการประกอบการค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆโดยใช้ตึกพิพาททั้งหมด เป็นสถานที่บริหารงานและติดต่อธุรกิจการค้า แม้โจทก์จะเก็บสินค้าน้ำมันและตั้งโรงกลั่นน้ำมันอยู่ที่อื่น การบริหารงานอันเป็นส่วนสำคัญหรือหัวใจของการค้าน้ำมันของโจทก์ย่อมอยู่ที่ตึกพิพาทได้ชื่อว่าโจทก์ใช้ตึกพิพาทเป็นที่ดำเนินธุรกิจการค้า เมื่อโจทก์ใช้ตึกพิพาทประกอบธุรกิจการค้าแล้วโจทก์จะอยู่เองหรือไม่ ก็ไม่ทำให้โจทก์ได้รับการงดเว้นที่จะต้องเสียภาษีโรงเรือนตามกฎหมายข้างต้น (อ้างคำพิพากษาฎีกาที่ ๖๕๘/๒๔๘๙)

ญ. ๑๖๙๘/๒๕๑๘ ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น จะต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินทุกชนิด เว้นแต่ทรัพย์สินที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๙ และ ๑๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ มาตรา ๓ โรงเรือนของจำเลยใช้ทำเป็นหอพักโดยได้รับค่าตอบแทนและบริการอย่างอื่นจากผู้มาพักตามพระราชบัญญัติหอพัก แม้จำเลยจะอยู่อาศัยในหอพักนั้นด้วย โรงเรือนของจำเลยก็ไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเพียงอย่างเดียว การใช้เป็นหอพักได้ผลประโยชน์ตอบแทนเหมือนการใช้ประกอบกิจการอย่างอื่น

จึงไม่อยู่ในข่ายที่จะได้รับยกเว้นการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา ๑๐ เมื่อจำเลยไม่ไปรับแบบพิมพ์การกรอกรายการยื่นภายในกำหนดตามประกาศ ย่อมเป็นการละเลยต่อหน้าที่ของผู้รับประเมินที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงมีความผิดตามมาตรา ๒๐, ๔๖

ฎ. ๓๒๑/๒๕๑๘ พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือน จ.ศ.๑๒๓๒ มาตรา ๓

สมาคมพาณิชย์อินเดียหรือหอการค้าอินเดีย โจทก์เป็นนิติบุคคล แม้การเข้าอยู่ในโรงเรือนของนิติบุคคลไม่อาจพึงเป็นได้เช่นบุคคลธรรมดา แต่การที่โจทก์มีคณะกรรมการบริหารดำเนินกิจการแทน และโจทก์ได้ใช้โรงเรือนเป็นสำนักงานและให้คนเฝ้ารักษา ย่อมอยู่ในความหมายของคำว่า เจ้าของอยู่เองหรือให้ผู้แทนเฝ้ารักษาตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๔๗๕ มาตรา ๓ แล้ว ส่วนข้อที่ว่าโจทก์ได้ใช้โรงเรือนดังกล่าวขายอาหาร เครื่องดื่ม แก่สมาชิก และมีโต๊ะบิลเลียดให้สมาชิกเล่นนั้น ก็ปรากฏว่ามีระเบียบห้ามบุคคลภายนอกเข้าไปเล่น และที่ว่าโจทก์ได้ให้เช่าสนามเล่นแบดมินตันด้วย ก็ยังฟังแน่นอนไม่ได้ พฤติการณ์ดังกล่าวหาพอที่จะถือว่าโรงเรือนใช้เป็นที่พักผ่อนหรือประกอบกิจการอุตสาหกรรม ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นไม่

ฎ. ๑๔๘๑/๒๕๑๓ เจ้าของทำสัญญาให้ผู้อื่นเช่าที่ดินเพื่อรื้อตึกแถวในที่ดินนั้นแล้วสร้างใหม่ ได้มอบที่ดินและตึกแถวให้แล้วซึ่งตามสัญญาไม่ใช่เป็นการมอบกรรมสิทธิ์ตึกแถวให้ตึกแถวนี้มีผู้เช่าอยู่อาศัยจากเจ้าของเจ้าของจึงบอกเลิกการเช่าและดเก็บค่าเช่า แต่ผู้ที่อยู่ในตึกแถวก็ยังไม่ออกไป แม้ดังนั้นก็มิอยู่ในหลักเกณฑ์ที่เจ้าของจะได้รับยกเว้นไม่เสียภาษีโรงเรือน

ฎ. ๑๑๐๓/๒๕๐๘ จำเลยเป็นพนักงานเก็บเงินรายได้ต่าง ๆ ของเทศบาลรวมทั้งภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำเลยได้เก็บหรือรับเงินจากผู้นำมาชำระ จึงเป็นการกระทำในหน้าที่พนักงานเก็บเงิน เมื่อykkยกเงินซึ่งได้รับมอบหมายไว้ตามหน้าที่ ย่อมมีความผิดตาม มาตรา ๑๔๗

นายกเทศมนตรีได้แต่งตั้งปลัดเทศบาลเป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" สมุหบัญชีเป็น "พนักงานเก็บภาษี" มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บ เร่งรัด ค่าภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ แต่ปลัดเทศบาลและสมุหบัญชีมิได้ทำหน้าที่ด้วยตนเอง จำเลยได้รับ

มอบหมายไปปฏิบัติผู้เดียว ฉะนั้น การที่จำเลยเก็บเงินภาษี จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานเก็บเงินซึ่งมีสมุห์บัญชีเป็นหัวหน้า ถือได้ว่าเป็นหน้าที่ที่จำเลยได้รับมอบหมายให้ ปฏิบัติการตามหน้าที่ เมื่อเบียดบังยกยอก จะอ้างว่าไม่ได้ทำในหน้าที่ หรือไม่ใช่เจ้าพนักงานผู้มี หน้าที่ย่อมฟังไม่ขึ้น

ญ. ๑๘๕/๒๕๐๒ ค่าเช่าที่เก็บจริง ถ้าไม่สมควร เจ้าพนักงานก็อาจประเมินเพื่อเก็บ ภาษีใหม่ได้

ผู้เฝ้าโรงเรียนมีคนอาศัยอยู่ด้วยและมีจักรเย็บผ้ารับจ้างเมื่อมีผู้มาจ้างไม่ใช่ประกอบ อุตุสาหกรรมหรือใช้เป็นที่พักผ่อนได้รับยกเว้นค่าภาษีตาม พระราชบัญญัติภาษีโรงเรียน และที่ดิน

ญ. ๑๘๔๔/๒๔๙๙ การที่มีผู้เก็บข้าวเปลือกซึ่งเก็บได้จากค่าเช่าบ้างปลูกขึ้นเองบ้าง แล้วขายไปเช่นนี้หาเรียกว่ายังข้าวนั้นเป็นที่ไว้สินค้าไม่ ฉะนั้นย่อมได้รับความยกเว้นไม่ต้อง เสียภาษีตาม มาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติภาษีโรงเรียนและที่ดินแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕

ญ. ๙๖๑/๒๔๙๖ โจทก์ฟ้องอ้างว่า อาคารของโจทก์อยู่ในเขตเทศบาลถูกควบคุม ตาม พ.ร.บ.ควบคุมค่าเช่า ฯลฯ ได้ค่าเช่าจริงในปี ๑ เป็นจำนวนเงินจำนวนหนึ่ง แต่จำเลยซึ่งเป็นเทศบาลประเมินเกินกว่าค่าเช่าจริง จึงเรียกเก็บภาษีจากโจทก์ไป เกิน โจทก์ได้ร้องขอให้ พิจารณาประเมินใหม่แล้ว ก็ยังชี้ขาดให้โจทก์เสียภาษีเกินอยู่นั่นเอง โจทก์จึงฟ้องขอให้ศาล บังคับให้จำเลยคืนส่วนที่เกินให้

จำเลยรับว่า โจทก์เก็บค่าเช่าได้ตามบัญชีท้ายฟ้องจริง แต่อ้างว่าจำเลยและพนักงาน เจ้าหน้าที่ของจำเลยได้ปฏิบัติ ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย และกำหนดค่ารายปีโรงเรียน และที่ดินของโจทก์ เหมาะสมถูกต้องแล้ว ดังนี้ ข้อที่ ต้องพิจารณาจึงมีว่าค่าเช่าโรงเรียนของ โจทก์นี้มีเหตุอันบ่งให้เห็นว่ามิใช่จำนวนอันสมควรที่จะเช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ จริง หรือไม่ เมื่อจำเลย รับว่าโจทก์เก็บค่าเช่าได้ตามบัญชีท้ายฟ้องจริง การที่จำเลยจะประเมินภาษีใหม่ ก็ต้องมีเหตุ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เหตุดังกล่าวเป็นหน้าที่จำเลยต้องนำสืบ แต่จำเลยไม่นำสืบแสดงว่า ค่าเช่าที่โจทก์ได้รับ มิใช่ จำนวนตามสมควรแต่ประการใด จำเลยจึงต้องแพ้คดี

มาตรา ๔

- ไม่ปรากฏพบฎีกาดังกล่าว -

มาตรา ๕

ฎ. ๓๗๔๙/๒๕๕๓ แม้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ ของจำเลยที่ ๑ จะมีมติยืนตามการประเมิน โดยวินิจฉัยว่า สนามกอล์ฟพิพาทเป็นโรงเรือนและ สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นแตกต่างจากการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ที่ประเมิน ว่า สนามกอล์ฟพิพาทเป็นที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น คือ อาคาร สโมสรและอาคารบริการต่าง ๆ ก็ตาม แต่ก็เป็นการวินิจฉัยในประเด็นเดียวกันว่าสนามกอล์ฟ เป็นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตาม พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ มาตรา ๖ (๑) หรือไม่ ประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอให้พิจารณาการประเมิน ใหม่ของจำเลยที่ ๑ มีมติยืนตามการประเมิน กรณีจึงไม่ใช่เป็นการวินิจฉัยเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติม ในรายการอื่น คณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ของจำเลยที่ ๑ ย่อมมีอำนาจกระทำได้

ปัญหาว่าพื้นที่บริเวณที่ดินสนามกอล์ฟจะเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่อง กับสิ่งปลูกสร้างหรือไม่นั้น แม้ พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ มาตรา ๕ จะมีได้ กำหนดความหมายของสิ่งปลูกสร้างได้โดยเฉพาะ แต่ลักษณะสภาพของสะพาน ชุ่มต่าง ๆ และสิ่งต่าง ๆ ที่โอบก่อบรรว้ในบริเวณสนามกอล์ฟล้วนก่อสร้้างขึ้นมำเพื่อใช้ประโยชน์ แก่บุคคลต่าง ๆ ในพื้นที่สนามกอล์ฟทั้งสิ้นถือได้ว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง ส่วนพื้นที่สนามกอล์ฟ ที่เหลือนอกเหนือจากสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นสนามหญ้้า บ่อน้ำ สระน้ำ ทะเลสาบ บ่อทราย พื้นที่ปลูกต้นไม้หรือพื้นที่ว่างเปล่าอื่น ๆ ได้ความจากพยานหลักฐานโอบก่เพียงว่า

เป็นการปรับปรุงพื้นที่ดินจากสภาพธรรมชาติเดิมขึ้นมาให้เหมาะสมกับการใช้สนามกอล์ฟเท่านั้น จำเลยทั้งสองก็ไม่ได้นำสืบถึงข้อเท็จจริงในการปรับปรุงพื้นดินให้เป็นสนามกอล์ฟของโจทก์ว่า มีการจัดทำโครงสร้างอย่างใดที่พอจะถือได้ว่ามีสภาพที่เป็นสิ่งปลูกสร้างตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ มาตรา ๕ ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ลักษณะพื้นดินสนามกอล์ฟของโจทก์นอกเหนือจากที่มีการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างขึ้น มีสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างด้วย คงฟังได้เพียงว่า เป็นที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับสิ่งปลูกสร้างตามความหมายใน พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ มาตรา ๖ วรรคสาม

ญ. ๘๓๐/๒๕๕๒ อุทธรณ์ของจำเลยเป็นการอุทธรณ์โต้แย้งการรับฟังพยานหลักฐานของศาลภาษีอากรกลางในเรื่องการมอบอำนาจให้ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ อันเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงเมื่อโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยคืนเงินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน ๖,๖๐๐ บาท แก่โจทก์ จึงเป็นคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทไม่เกินห้าหมื่นบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ.๒๕๒๘ มาตรา ๒๕

มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องการยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ไม่ใช่กฎหมายที่จะตัดอำนาจฟ้องของผู้ถูกโต้แย้งสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายแพ่ง

ตามคำฟ้องโจทก์อ้างว่าโจทก์ไม่เห็นพ้องด้วยกับการประเมินและค่าชี้ขาด เพราะเป็นการประเมินและค่าชี้ขาดโดยไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยโจทก์เห็นว่าตู้โทรศัพท์สาธารณะของโจทก์ไม่ใช่สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตาม พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๔๗๕ และถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือใช้ในกิจการสาธารณะซึ่งมีไว้เพื่อประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ย่อมได้รับยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา ๙ ขอให้เพิกถอนการประเมินและค่าชี้ขาด เป็นการฟ้องว่า ตู้โทรศัพท์สาธารณะของโจทก์ไม่ใช่ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ไม่ใช่กรณีที่โจทก์เห็นว่าจำนวนเงินที่ประเมินและตามคำชี้ขาดสูงเกินสมควร โจทก์จึงไม่ต้องนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลดหย่อนค่ารายปีตามมาตรา ๓๑ วรรคท้าย